

SA Biovilac NV
mod Det europæiske økonomiske Fællesskab

»Fællesskabets ansvar uden for kontrakt for ulovlige, eventuelt lovlige, retsakter — salg af skummetmælkspulver til nedsat pris«

Sag 59/83

Sammendrag

1. Erstatningssøgsmål — umiddelbart forestående og påregnelige skader — konstatering af Fællesskabets erstatningsansvar — indbringelse for Domstolen — antagelse til realitetsbehandling
(EØF-traktaten, art. 215)
2. Landbrug — fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — lagre af skummetmælkspulver — foranstaltninger til nedbringelse af lagrene — delvis ineffektivitet — betydning for lovligheden — ingen
(EØF-traktaten, art. 39, stk. 1; Kommissionens forordninger nr: 1753/82 og 2923/82)
3. Landbrug — fælles markedsordning — forskelsbehandling af producenter eller forbrugere — støtte til skummetmælkspulver men ikke til valle — objektivt begrundet forskelsbehandling — ingen retstridig forskelsbehandling
(EØF-traktaten, art. 40, stk. 3, andet punktum)
4. Erstatningsansvar uden for kontraktsforhold — generel retsakt — ulovlig eller lovlige retsakt — Fællesskabets erstatningsansvar — betingelser — usædvanlig skade
(EØF-traktaten, art. 215, stk. 2)

1. Traktatens artikel 215 er ikke til hinder for, at der ved Domstolen anlægges sag med henblik på at fastslå Fællesskabets ansvar for umiddelbart forestående og med tilstrækkelig sikkerhed påregnelige skader, selv om

tabet endnu ikke kan opgøres nøjagtigt.

2. Selv om den afvejning af formålet om at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard med formålet om

¹ — Processprog: Tysk.

at stabilisere markederne, Kommissionen har foretaget ved iværksættelsen af de foranstaltninger, den traf for at nedbringe lagrene af skummetmælkspulver, kun delvist er lykkedes, følger det ikke heraf, at Kommissionens foranstaltninger var ulovlige efter traktatens artikel 39, idet alene en foranstaltnings åbenbare uoverensstemmelse med det formål, vedkommende institution søger at forfølge, kan anfægte foranstaltningens lovlighed.

3. Forbudet mod forskelsbehandling i traktatens artikel 40, stk. 3, andet punktum, er som konkret udtryk for det generelle lighedsprincip ikke til hinder for, at ensartede situationer behandles forskelligt, når forskelsbehandlingen er objektivt begrundet.

Nogen forskelsbehandling foreligger følgelig ikke, når der ydes støtte til skummetmælkspulver, der er en markedsbærende vare i den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, medens sådan støtte ikke ydes til valle, der er et affaldsprodukt fra fremstillingen af ost, og som i princippet bortskaffes.

4. Erstatningsansvar i henhold til traktatens artikel 215 på grundlag af en retsstridig generel retsakt ifaldes kun, når den påberåbte skade ligger ud over de økonomiske risici, der er forbundet med virksomhed inden for det pågældende område. En sådan regel må så meget desto mere antages at gælde for det tilfælde, ansvar uden culpa anerkendtes i fællesskabsretten.

I sag 59/83

SA BIOVILAC NV, med hjemsted i Leuze, Belgien, ved advokaterne Hans G. Kemmler, Barbara Rapp-Jung og Alexander Böhlke, Frankfurt a. M., med kontor i Bruxelles, 223-225, rue de la Loi, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 34 B, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB, repræsenteret af Kommissionen, ved Jörn Sack, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Oreste Montalto og Manfred Beschel, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

vedrørende et krav om erstatning i medfør af EØF-traktatens artikel 215, stk. 2,